Rama Aparadhakshamapana Stotram Sartham

રમાઽપરાધક્ષમાપનસ્તોત્રં સાર્થમ્

Document Information

Text title : Rama Aparadhakshamapana Stotram

File name : ramAparAdhakShamApanastotram.itx

Category : devii, lakShmI

Location : doc_devii

Author : Kaushalendra Krishna

Acknowledge-Permission: Shri Kaushalendra Krishna, https://aacharyashri.in/

Latest update : November 27, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 27, 2023

sanskritdocuments.org

Rama Aparadhakshamapana Stotram Sartham

રમાઽપરાધક્ષમાપનસ્તોત્રં સાર્થમ્

કમલયમલચક્ષું યામલૈર્વારણાનાં
મહિતચરણયુગ્મં શુભ્રશોભાં શુભાઙ્ગીમ્ ।
અતિલલિતકટાક્ષો ભૂતયઃ સેવકાનાં
કલિતકુમુદમધ્યેઽધિષ્ઠિતાં તાન્નમામિ ॥ ૧॥

સહસ્રૈર્વર્ષૈર્વા વિવિધવિબુધૈર્વાઽથ મુનિભિઃ
તવૈશ્વર્યં સર્વં નિગમકુલમન્ત્રૈશ્ચ વિદિતૈઃ ।
કથં જાને ક્લિષ્ટંસ્તવ મહિમદિવ્યં હરિપ્રિયે
પરં જાને પદ્ભ્યાં વિભવતિ નતો નૈવ ચ ભયમ્ ॥ ૨॥

અહમ્મત્યા લોકે ન તવ પરિચર્યા વિધિતયા
કૃતોઽહં તુણ્ડેન ન ચ વિષયકુણ્ડેન વપુસા ।
ન ત્વત્ ક્ષન્તું વેથે જડ ઇવ ધિયા લોકજનનિ
તથાઽઽશંસે જ્ઞાત્વા ક્વચિદપિ કુમાતા ન ભવતિ ॥ ૩॥

કટાક્ષેનાસ્યાત્તદ્વિલસિતસુરભ્યક્ષહનનો
વિમુક્તોઽનુક્તો યત્તુરગમુખયુક્તો વિયમિતઃ ।
જગન્મુગ્ધે શક્તિસ્તવ નિરુપમા વિશ્વજનનિ
રતિં મે પદ્માક્ષીપદનલિનયોશ્ચૈવ કુરુતામ્ ॥ ૪॥

ન જિષ્ણોરૈશ્વર્યો જડભરતવદ્ભક્તિરબલો
ન તેષાં લેશાંશો ગજવરદવૃન્દારકપ્રિયે ।
ન દાતવ્યં દેવિ મયિ વિકટકલ્કં સ્વપદયો-
ર્ગૃહીત્વા મૃદ્વીતાદધમગતિગીતેન મુદિતા ॥ ૫॥

યથા માતા હસ્તૌ વિષમનિધિવ્યસ્તૌ સ્વતરસા
શિશોર્કૃષ્ટ્રીં રૂપં ત્વયિ સુગમભાવૈરિવ ધરે ।
અનુજ્ઞાતું નેચ્છા તદપિ અયિ પાથોજવદને
રતિં મે પદ્માક્ષીપદનલિનયોશ્ચૈવ કુરુતામ્ ॥ ૬॥

અહં જાને માતર્દ્રવગુણગણૈર્યત્ર શિશુને
પ્રસૂસ્તસ્યાભીષ્ટમવધરતિ ગુપ્તં સ્મિતમુખા ।
મમોન્નત્યર્થે ત્વં કિમપિ ઇહ કર્તું પ્રતિરતા
જગન્માતશ્ચાહં યદપિ તવ પુત્રોઽસ્મિ ભુવને ॥ ૭॥

જગત્સત્યં વેદમનૃતમિતિ ગુઞ્જન્તિ કવિભિઃ
પ્રજાભ્યોઽહં જાને ચરણનખદીપ્ત્યૈ પ્રતિગતઃ ।
ગતોઽહં ત્વત્ સેવાવિધિનિધિમધીત્યોન્નતિમિતિ
પરં નૈવાપેક્ષા કિમપિ શુભિતોઽસ્માન્ન નિખિલે ॥ ૮॥

ત્વદુત્પન્નાસ્તૃપ્તા વિધિગિરિશદૃપ્તાવુપવૃષા
નિયુક્તાસ્તત્રૈવાખિલજગતકૃત્યેષુ ગુણતઃ ।
પરાશક્તેઃ રૂપં કિમિહ વિદિતં નાસ્તિ કમલે
મયા મન્યે માતર્મમ નિખિલરૂપાં ત્વમિતિ ચ ॥ ૯॥

રમાં પ્રાપ્તું શીયચ્છવિરજિતરૂપોઽમરસુર-
દ્વિષોઃ સઙ્ગ્રામેણ પૃથુકમઠરૂપેણ જુગુરે ।
તદા લબ્ધ્વા દીપ્તો ન ચ મહિમલિપ્તસ્તવ સુત-
સ્તથાઽતો મૂર્તસ્ત્વં મમ પ્રતિ ન ચૈતાવદવતુ ॥ ૧૦॥

નેચ્છામિ સર્વવિભવાશ્ચ યતસ્તુ તેષાં
સાનિધ્યયોગગતનિષ્ઠુરતાં ચ દૃષ્ટ્વા ।
ધીરૈર્ધનૈર્ભુજબલૈઃ કૃતવન્દનેન
યત્નેન વા ન ચ સમેતિ સુરેન્દ્રપૂજ્યે ॥ ૧૧॥

વાસિતાસુ પૃથુકેષુ જન્તુષુ
સ્થાવરેષુ ચ ચરેષુ સર્વથા ।
દર્શનં તવ સદૈવ પ્રેક્ષય
પ્રત્યયેઽખિલવિપર્યયોદરિ ॥ ૧૨॥

મયૈતત્કથિતં સર્વં ભાવં હૃદયગોચરમ્ ।
અતો ભવતુ હે દેવિ પ્રસન્નો મયિ સર્વદા ॥ ૧૩॥

સ્તુતાવપ્યત્ર હે દેવિ બહવઃ ત્રુટયઃ કૃતાઃ ।
તત્સર્વં ક્ષમ્યતાં માતઃ સદૈવ ઇવ બાલિશઃ ॥ ૧૪॥

અમ્બિકેઽહં મહદ્યાપ્યસ્ત્વમેવાઘહરે પરે ।
કોપાત્ત્વન્નાસ્તિ ગન્તવ્યં તદેચ્છસિ તથા કુરુ ॥ ૧૫॥

॥ ઇત્યાચાર્યશ્રીકૌશલેન્દ્રકૃષ્ણશર્મણા વિરચિતં શ્રીરમાઽપરાધક્ષમાપનસ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

અર્થ -

જિનકે કમલ કી દો કર્ણિકાઓં જૈસે નયન હૈં । જિનકે ચરણ ગજયુગ્મોં દ્વારા સદા પૂજિત હૈ । જો શુભ તથા શુભ્ર શોભિત અઙ્ગોં વાલીં હૈં । જિનકા અત્યન્ત સુન્દર કટાક્ષ હી ઉનકે સેવકોં કા પરમ ધન હૈ, સુન્દર કમલ કે મધ્ય મેં બૈઠીં ઉન દેવી કો મૈં નમસ્કાર કરતા હૂઁ ॥ ૧॥

હજારોં વર્ષોં મેં દેવતાઓં કે માધ્યમ સે યા મુનિયોં કે દ્વારા, વેદોં કે મન્ત્રાદિ કે દ્વારા આપકા ઐશ્વર્ય કો હી ગાયા ગયા હૈ । મુઝ જૈસા (માયા સે) પીડિત હો રહા ઉસ દિવ્ય મહિમા કો કૈસે જાનેગા? હે વિષ્ણુ કી પ્રિયા! મૈં તો યહી જાનતા હૂઁ કિ જો આપકે ચરણોં કે દ્વારા પાલે ગયે, ઉન ચરણોં કે સમક્ષ ઝુકે માનવ હેતુ ભય નહીં હૈ ॥ ૨॥

અહઙ્કાર કે કારણ ઇસ લોક મેં મૈંને ન મુખ (વાણી) સે ઔર ન તો વિષયોં કે સમુદ્ર, ઇસ દેહ સે તુમ્હારી સેવા વિધિપૂર્વક કી । ન હી મૈને અપની જડ જૈસી બુદ્ધિ સે ક્ષમા હેતુ તુમસે યાચના હી કી । તબ ભી હે જગતજનનિ! કભી ભી કુમાતા નહીં હોતી, યહ જાનકર મૈં (ક્ષમા કી) આશા કર રહા હૂઁ ॥ ૩॥

આપકે દૃષ્ટિપાત માત્ર સે વિલસિત કમલ કે સમાન નેત્ર વાલે ભગવાન્ વિષ્ણુ કા શરીર મસ્તક સે હીન હો ગયા । ઐસી ઉનકી સ્થિતિ કૌન જાનતા હૈ જબ વે પરવશ હોકર ઘોડ઼ે કે મુખ વાલે હો ગએ થે । હે વિશ્વ કો વશીભૂત કરને વાલી! આપકી શક્તિ નિરુપમ હૈ । હે જગજ્જનનિ! આપ સ્વયં કે ચરણોં મેં મેરી પ્રીતિ ઉત્પન્ન કરેં ॥ ૪॥

ન હી મેરે પાસ ઇન્દ્ર સા ઐશ્વર્ય હૈ, ન હી મુઝ બલહીન મેં જડભરત કે જૈસી ભક્તિ હી હૈ । ગજ પર કૃપા કરને વાલે દેવ કી પ્રિયા! ન તો મેરે પાસ ઇન સબકા લેશમાત્ર ભી વિદ્યમાન હૈ । મુઝમેં આપકો દેને યોગ્ય કુછ નહીં । મુઝ અધમ કી બુદ્ધિ સે નિઃસૃત ઇસ ગીત સે પ્રસન્ન હોકર મેરે ઇસ વિકટ કિલ્બિષ કો અપને ચરણોં પર ગ્રહણ કરકે ઇસે કુચલ ડાલિયે ॥ ૫॥

જૈસે માતા અપને શિશુ કે અનુચિત કાર્યોં મેં પડ઼ે હુએ હાથોં કો બલાત્ ખીઞ્ચ લેતી હૈ, ઇસી રૂપ કો મૈં સુગમ ભાવ સે આપપર ધારણ કરતા હૂઁ । યદિ ઇસે સ્વીકારને કી આપકે મન મેં ઇચ્છા ન હો તો ભી હે કમલ કે સમાન મૃદુલ દેહ વાલી! આપ સ્વયં કે ચરણકમલોં મેં મેરી પ્રીતિ ઉત્પન્ન કર દેં ॥ ૬॥

હે માતા! મૈં એક બાત જાનતા હૂઁ કિ જહાઁ એક જનનિ ખેલને કી ઇચ્છા સે અપને પુત્ર કે ઇચ્છિત વસ્તુ કો છુપાકર હઁસતી રહતી હૈ, વૈસે હી આપ ભી ખેલ રહીં હૈં । આપ મેરી ઉન્નતિ કે લિયે કુછ ભી કરેઙ્ગી ક્યોંકિ જો ભી હો, આખિર ઇસ સંસાર મેં મૈં ભી તો આપકા પુત્ર હી હૂઁ ॥ ૭॥

યહ સંસાર સત્ય હૈ યા અસત્ય હૈ, ઇસ પ્રકાર જ્ઞાનિયોં દ્વારા પ્રજા હેતુ નિત્ય કહા જાતા હૈ । કિન્તુ મૈં આપકે ચરણ કે નખ કી દીપ્તિ પર સમર્પિત ભાવ રખકર આપસે આપકી સેવાવિધિ કી શિક્ષા હી ચાહતા હૂઁ । ઉસીસે

મેરી ઉન્નતિ હૈ । ઇસકે અતિરિક્ત મુઝે ઔર કોઈ અપેક્ષા નહીં । ક્યા ઇસ સંસાર મેં કોઈ ઇસી (સેવાસંલગ્નતા) માત્ર સે શોભિત નહીં હો સકતા? ॥ ૮॥

આપસે હી બ્રહ્મા, વિષ્ણુ તથા શિવ ઉત્પન્ન હોતે તથા પોષિત, હર્ષિત હોતે હૈં । વે આપકે દ્વારા વહીં અપને ગુણોં કે અનુરૂપ સંસાર કે કૃત્યોં હેતુ નિયુક્ત કિયે ગએ હૈં । હે કમલા! મેરે દ્વારા આપ પરાશક્તિ કા રૂપ કૈસા હૈ, યહ જાના નહીં ગયા । હે માતા! મૈં તો યહી માનતા હૂઁ કિ આપકા યહી રૂપ (આપકા કમલા સ્વરૂપ) મેરા સર્વસ્વ હૈ ॥ ૯॥

રમા કો પ્રાપ્ત કરને હેતુ મુરઝાતી છવિ વાલે અજિત (વિષ્ણુ) ને દેવતા તથા અસુરોં કે યુદ્ધ સે તથા વિશાલ કછુઆ બનકર તુમ્હે પ્રાપ્ત કરને કા પ્રયત્ન કિયા, તબ તુમ્હે પ્રાપ્ત કરકે શોભિત હો પાએ । કિન્તુ તુમ્હારા યહ પુત્ર તો ભગવાન્ વિષ્ણુ સમ મહિમા વાલા નહીં હૈ, અતઃ તુમ મેરે પ્રતિ ઐસી નિષ્ઠુર ન બનો ॥ ૧૦॥

મૈં ઐશ્વર્યોં કી ઉપલબ્ધિ સે આપકી પ્રાપ્તિ મેં હોને વાલી કઠિનાઇયોં કો દેખકર કિસી ભી ઐશ્વર્ય કી કામના નહીં કરતા । હે ઇન્દ્ર કી પૂજ્યા! બુદ્ધિ સે, ધન સે યા બલ આદિ સે કિયે ગએ પૂજન સે યા અન્ય યુક્તિયોં સે ભી આપકી પ્રાપ્તિ સમ્ભવ નહીં ॥ ૧૧॥

હે કારણ સ્વરૂપિણી! વિશ્વપ્રપઞ્ચ કી જનની! સ્ત્રિયોં મેં, બાલકોં મેં, જન્તુઓં મેં, સ્થાવરોં તથા જઙ્ગમોં મેં હર પ્રકાર સે મુઝે આપ સ્વયં કા હી દર્શન કરાએં ॥ ૧૨॥

મેરે દ્વારા યહાઁ મેરે હૃદય મેં આએ સારે ભાવ કહે ગએ હૈં । અતઃ હે દેવિ! આપ મુઝપર પ્રસન્ન હો જાઇયે ॥ ૧૩॥

યહાઁ આપકી સ્તુતિ મેં ભી મૈંને બહુત સી ત્રુટિયાઁ કર હી દીં હૈં । ઉન સબકે લિયે આપ મુઝે બાલક સમઝકર સદૈવ ક્ષમા કરેં ॥ ૧૪॥

હે માતા! મૈં બડ઼ા નિકૃષ્ટ હૂઁ ઔર આપ સબસે બડ઼ી પાપનાશક હૈં । આપ કોપ કરેઙ્ગી તો મૈં કહાઁ જાઉઙ્ગા? તબ ભી આપકો જૈસા લગે આપ વૈસા કરેં ॥ ૧૫॥

ઇસ પ્રકાર આચાર્યશ્રી કૌશલેન્દ્રકૃષ્ણ જી દ્વારા રચિત રમા અપરાધ ક્ષમાપન સ્તોત્ર સમાપ્ત હુઆ ।

(1) Who has eyes like two lotus leaves. Whose feet are always worshiped by elephant couples. Which is auspicious and has white parts. Being seen by her is the ultimate wealth of his servants. I bow to that goddess sitting in the middle of a beautiful lotus.
(2) For thousands of years, your majesty has been sung through the gods and sages and through the mantras of the Vedas. How will a person like me, suffering from your illusions know that divine glory? O beloved of Vishnu! All I know is that there is no fear for those who have nourished by your feet and for those human beings who have bowed before those feet.
(3) Due to ego, I neither served you properly in this world with my mouth

(speech) nor with this body which is an ocean of subjects to be grasped. Nor did I even appeal to you for forgiveness with my dull mind. Even then O mother of the world! Knowing that there is never a bad mother, I am hoping (for forgiveness).

(4) Just by your glance, the body of Lord Vishnu, who had eyes like a blossoming lotus, became inferior to his head. Who knows their condition when they were forced to become horse-faced? O one who subjugates the world! Your power is limitless. O mother of this whole world! Please generate my love at your feet.

(5) I do not have the opulence like the king of the gods. Nor do I, powerless, have the devotion like Jadbharata son of Rishabhadeva. O Beloved of the God who blesses the Elephant king! Neither do I have even a little of all this. There is nothing in me worth giving you. Pleased with this song emanating from my wretched mind, accept these dreadful impurities of mine at your feet and crush them.

(6) Just as a mother forcibly pulls out the hands of her child engaged in wrongdoing, I assume this form on you with ease. Even if you have no desire to accept it, O one with a body as soft as a lotus! You generate love for me in your own lotus feet.

(7) Hey mother! I know one thing that a mother keeps laughing while hiding the desired object of her son out of desire to play, you too are playing in the same way. You will do anything for my progress because whatever, after all I am also your son in this world.

(8) Whether this world is true or false, this is what the wise people say daily to the people. But I want to learn from you about your method of service by keeping my devotion towards the shine of your toenails. That will be my progress. Apart from this I have no other expectations to understand. Can’t anyone in this world become beautiful just by this (engagement in service for you)?

(9) It is from you that Brahma, Vishnu and Shiva are born and become nourished and happy. They have been appointed by you for the activities of the world according to their qualities. O Kamla

(Goddess of lotuses)! I have not been able to understand the form of you Parashakti (Supreme Power). Hey mother! I believe that this form of yours (your laxmi form) is my everything.

(10) In order to get Rama, Ajit

(Vishnu) with withering image tried to get you through the war between gods and demons and by becoming a huge tortoise, only then he became beautiful after getting you. But this

son of yours is not as glorious as Lord Vishnu, hence do not be so cruel towards me.
(11) I do not wish for any opulence, seeing the difficulties that arise in wishing for attainment of opulences. O worshiped by the king of gods! Your attainment is not possible through worship done through intelligence, money or force etc. or even through other
(these types of) methods.
(12) O the form of reason of the world! Mother of the whole world! May you continue to show me yourself in every way. in women, in children, in animals, in the immovable and the movable beings.
(13) I have expressed here all the feelings that came to my heart. So O Goddess! You become happy for me.
(14) I have made many mistakes in praising you here also. For all those things, consider me as a child and always forgive me.
(15) Hey mother! I am very bad and you are the biggest destroyer of sins. If you get angry, where will I go? Even then, you do as you feel.
In this way, the Rama Aparadha Kshamapana Stotra written by Acharyashri Kaushalendrakrishna ended.

Rama Aparadhakshamapana Stotram Sartham
pdf was typeset on November 27, 2023

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*